

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **L. V. pre trestný čin lúpeže** podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o sťažnosti obhajcu obžalovaného JUDr. M. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. februára 2012, sp. zn. 3 To 163/2007, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 21. marca 2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sťažnosť obhajcu obžalovaného L. V. JUDr. M. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajského súdu bol obžalovaný L. V. podľa § 387 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) z dôvodov § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzatý do väzby s tým, že väzba začala plynúť dňom 29. februára 2012 o 10.00 hod. a bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby Žilina. Zároveň podľa § 387 ods. 3 Tr. por. súd rozhodol, že doba strávená prevozom obžalovaného do Slovenskej republiky sa do dĺžky lehôt nezapočítava.

Svoje rozhodnutie príslušný predseda senátu odôvodnil tým, že obžalovaný sa v mieste trvalého bydliska nezdržiaval, nepreberal súdne zásielky a jeho predvedenie nebolo úspešné, preto bol na neho vydaný príkaz na zatknutie a následne 17. mája 2010 európsky zatýkací rozkaz, nakoľko sa mal obžalovaný zdržiavať na neznámom mieste v Českej republike. Na základe tohto rozkazu bol v Českej republike zadržaný a dňa 29. februára 2012 bol odovzdaný policajným orgánom Slovenskej republiky.

Obžalovaný L. V. pri svojom výsluchu pred súdom dňa 29. februára 2012 po vyhlásení uznesenia, ktorým bol vzatý do väzby a následnom poučení o oprávnom prostriedku prehlásil, že sa výslovne vzdáva práva podať sťažnosť proti tomuto uzneseniu. Zároveň prehlásil, že nesúhlasí, aby sťažnosť v jeho prospech podali ďalšie oprávnené osoby

(č. l. 499). O konaní výsluchu obžalovaného boli riadne vyrozumení krajský prokurátor i obhajca obžalovaného, ktorí zhodne uviedli, že sa tohto úkonu nezúčastnia.

Obžalovaný E. V. prevzal vyhotovenie uznesenia 5. marca 2012, jeho obhajca JUDr. M. B. vyhotovenie uznesenia prevzal 6. marca 2012 (č. l. 504). Proti tomuto uzneseniu podal 8. marca 2012 sťažnosť v mene obžalovaného jeho obhajca JUDr. M. B. (č. l. 511-512). V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že obžalovaný sa trestnému stíhaniu nevyhýbal. Vychádzal z toho, že na hlavnom pred okresným súdom 3. mája 2006 požiadal, aby sa ďalej konalo a rozhodlo v jeho neprítomnosti. Za danej situácie neboli dané dôvody väzby, a preto žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a obžalovaného prepustiť na slobodu.

Podľa § 148 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala, alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť.

Najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že na podklade sťažnosti obhajcu obžalovaného sa vecou nemôže zaoberať z meritórneho hľadiska, t.j. splniť si prieskumnú povinnosť podľa § 147 ods. 1 Tr. por., pretože obžalovaný sa sťažnosti výslovne vzdal. V danom prípade je obžalovaný plnoletý, jeho spôsobilosť na právne úkony nie je obmedzená, preto nemožno konať proti jeho vôli. Vzhľadom k tomu obhajca obžalovaného nie je oprávnený podávať opravný prostriedok proti vôli obžalovaného, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle vyššie citovaného ustanovenia, sťažnosť obhajcu JUDr. M. B. zamietol. Vyššie citované ustanovenie totiž iný postup sťažnostného súdu neumožňuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. marca 2012

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová